

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **M. B.**, bytem O. 768/95, O.-P., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti správnímu rozhodnutí žalované ze dne 19.5.2014 číslo 690 102 9564/428/48091-PT, **o výši invalidního důchodu,**

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 19.5.2014 číslo 690 102 9564/428/48091-PT **se zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci byla zamítnuta žádost o změnu výše invalidního důchodu.

[2] Žalobce podal žalobu, ve které zpochybnil objektivní posouzení zdravotního stavu a s odkazem na závažnost svého onemocnění, když uvedl, že v roce 2009 prodělal TEP pravé kyčle, v roce 2012 TEP levé kyčle. Zdravotní stav se zhoršoval, přičemž v roce 2013 mu byl odebrán invalidní důchod třetího stupně z důvodu zlepšení zdravotního stavu. Navrhl uznání invalidity třetího stupně od jeho odebrání.

[3] Žalovaná nejdříve k žalobě uvedla, že je při svém rozhodování vázána odborným lékařským posudkem ze dne 29.4.2014, který stanovil pokles pracovní schopnosti žalobce ve výši 50 % s přihlédnutím k uplatněným námitkám a po novém posouzení jeho zdravotního stavu. Žalovaná považuje toto posouzení zdravotního stavu žalobce za objektivní a komplexní. Nárok uplatněný v žalobě proto neuznává. Změna stupně invalidity žalobce z druhého na třetí stupeň podle posudku OSSZ Ostrava ze dne 28.7.2014 nastala dne 23.6.2014, kdy poklesla jeho pracovní schopnost o 70 %. K důkazu žalovaná navrhla srovnávací posudek PK MPSV ČR. Rozhodnutí ponechává na výsledku dokazování a úvaze soudu. Žalovaná později vznesla námitku opožděnosti podání žaloby a u jednání soudu dne 18.3.2015 navrhla zrušit napadené rozhodnutí a věc jí vrátit k dalšímu řízení.

[4] Soud se nejdříve tak zabýval otázkou včasnosti podání žaloby a dospěl k závěru, že žaloba je včasná, neboť žalobce si zachoval lhůtu podáním žaloby u Okresního soudu v Ostravě dne 4.7.2014 a následným řízením před uvedeným soudem.

[5] Napadeným rozhodnutím ze dne 19.5.2014 žalovaná zamítla námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 18.2.2014. V odůvodnění uvedla, že rozhodnutím č.j. 690 102 9564/428 ze dne 18.2.2014 zamítla účastník řízení žádost o změnu výše invalidního důchodu podle ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a s přihlédnutím k článku 46 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 20.1.2014 není účastník řízení invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně. Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu včetně rozsahu uplatněných námitek a vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení namítá nesprávné posouzení svého zdravotního stavu, posoudila jeho invaliditu ve smyslu ust. § 5 písm. i) a ust. § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Dle citovaných ustanovení posuzuje Česká správa sociálního zabezpečení zdravotní stav účastníka řízení pro účely řízení o námitkách, přičemž tyto úkoly plní lékař. Novým posudkem o invaliditě vypracovaným žalovanou dne 29.4.2014 bylo zjištěno, že u účastníka řízení se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Účastník řízení je invalidní dle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Nejde o invaliditu třetího stupně dle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, ale jde nadále o invaliditu druhého stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastníka řízení s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV (funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddílu B (postižení končetin), položce 8 (endoprotézy na dolních končetinách, endoprotézy kyčelního, kolenního, hlezenního kloubu), písm. b) (středně těžké poruchy) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30 – 40 %. Míra poklesu pracovní schopnosti účastníka řízení je hodnocena horní hranicí daného procentního rozmezí, protože jde o stav po endoprotéze na obou končetinách, tj. 40 % a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního

stavu (onemocnění páteře, artróza kolen) a neschopnost využít při pracovním zařazení pracovní kvalifikaci z oboru horník, se podle ust. § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově činí 50 %. Dle posudku o invaliditě Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 20.1.2014 není účastník řízení invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně. Tento posudkový závěr byl potvrzen i posudkem o invaliditě České správy sociálního zabezpečení ze dne 29.4.2014. Změna invalidity je jednou z nutných podmínek pro změnu výše invalidního důchodu dle ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, proto nemohla žalovaná námitkám vyhovět a invalidní důchod účastníku řízení zvýšit.

[6] Podle posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 4.2.2015, který komise vypracovala k žádosti zdejšího soudu, po zhodnocení zdravotního stavu žalobce se u něj k datu napadeného rozhodnutí jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav daný oboustrannou artrózou kyčlí, stavem po TEP vpravo v červenci 2009, stavem po TEP vlevo v květnu 2012, stavem po reimplantaci 29.7.2014, artrózou kolenního kloubu vpravo I.-II. stupně, vleklým bolestivým páteřním syndromem s převahou postižení lumbosakrální páteře, degenerativními změnami bez známek útlaku nervových kořenů, parciální lézí peroneálního nervu vpravo dle dokumentace, syndromem karpálních tunelů. Přisedící ortoped v posudkové komisi vyhodnotil rtg snímkovou dokumentaci z roku 2012 až 2014. Na rtg snímcích levého kyčelního kloubu byly patrné známky uvolňování femorální komponenty TEP již 15.10.2012 a 10.6.2013. Na snímku ze dne 23.6.2014 je prokázáno další významné zhoršení nálezu, dřík se posunul 1,4 cm distálně. Stav byl indikován k replantaci TEP, která byla provedena. Jedná se o zdravotní postižení, pro které nebyl schopen práce od roku 2012, stav odpovídal příloze k vyhl.č. 359/2009 Sb., kapitole XV, oddílu B, položce 9, písm. c) – 70 %. Rtg nálezu odpovídala zhoršující se bolestivost levého kyčelního kloubu, která vedla k reimplantaci kloubu dne 29.7.2014. Z tohoto důvodu posudková komise MPSV zpětně hodnotí invaliditu třetího stupně od 20.5.2013 (od doby změny invalidity třetího stupně na invaliditu druhého stupně). Posuzovaný pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav k datu rozhodnutí ČSSZ ze dne 19.5.2014 nebyl schopen práce, a to od 20.5.2013 – dosud. Lékař OSSZ neměl k dispozici odpovídající popis rtg snímků kyčle z roku 2012 a 2013. Klinické obtíže odpovídaly rtg nálezu. Kontrolní lékařskou prohlídku, vzhledem k provedené reimplantaci, stanoví posudková komise po konzultaci s ortopedem na srpen 2015. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl nepříznivý nález na implantátu levého kyčelního kloubu, kde docházelo k uvolnění femorální komponenty. Stav odpovídal příloze k vyhl.č. 359/2009 Sb., kapitole XV, oddílu B, položce 9, písm. c) – 70 %, jednalo se o poruchu těžkou s výrazným dopadem na celkovou pohyblivost a výkonnost.

[7] Podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě ze dne 20.1.2014 se u žalobce jednalo o invaliditu druhého stupně s poklesem pracovní schopnosti o 50 % s hodnocením dle kapitoly XIV, odd. B, pol. 8, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. (40 % plus navýšení o 10 %).

[8] Podle posudku lékaře žalované v námitkovém řízení ze dne 29.4.2014 se jednalo o invaliditu druhého stupně s poklesem pracovní schopnosti o 50 %, s posudkovým hodnocením shodně s lékařem okresní správy sociálního zabezpečení.

[9] Žalovaná rozhodnutím ze dne 9.9.2013 žalobci na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 21.6.2013 snížila invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně.

[10] Uvedená skutková zjištění soud opírá o listinné důkazy, a to rozhodnutí žalované ze dnů 9.9.2013, 18.2.2014 a 19.5.2014 a posudků o invaliditě posudkového lékaře OSSZ Ostrava ze dne 20.1.2014, 29.4.2014 v námitkovém řízení a posudek PK MPSV ČR v Ostravě ze dne 4.2.2015.

[11] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná ve správním řízení ve výsledku zhodnotila zdravotní stav žalobce jako dlouhodobě nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti nižším než 70 %, neboť shodně dospěly posudkové orgány k závěru o poklesu pracovní schopnosti o 50 %, tudíž, že se nadále jedná o invaliditu druhého stupně. Ve správním řízení byl hodnocen pokles pracovní schopnosti o 40 % dle kap. XV, odd. B, pol. 8, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., s využitím ustanovení § 3 odst. 1 cit. vyhlášky pak k navýšení o 10 procentních bodů. V rámci soudního řízení na základě popisů rtg snímků kyčle z roku 2012 a 2013, které nebyly k dispozici ve správním řízení, byl stanoven pokles pracovní schopnosti v míře 70 % dle kapitoly XV, odd. B, pol. 9 písm. c) přílohy citované vyhlášky.

[12] Přezkoumává-li krajský soud k žalobě správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, což v projednávané věci je nárok na invalidní důchod, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/91 Sb.). Tato komise je oprávněná nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Posudková komise vypracovala posudek v řádném složení, stanoveném v ust. § 16b zákona č. 582/1992 Sb., v platném znění s náležitostmi uvedenými v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobce, zejména nálezů ortopedických, neurologických a z výsledků vyšetření žalobce u jednání posudkové komise MPSV přítomným odborným lékařem - ortopedem. Krajský soud vyhodnotil posudek jako úplný a přesvědčivý a závěr posudku převzal pro své rozhodnutí.

[13] Podle ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. (soudní řád správní) při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, neboť u žalobce se jedná o invaliditu třetího stupně.

[14] Soud vzal za prokázané, že žalobce je od 20.5.2013, od data změny stupně invalidity, nadále invalidním podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) citovaného zákona, s poklesem pracovní schopnosti o 70 %. Z uvedeného důvodu soud napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení, neboť žalovaná ve správním řízení si neopatřila podklady v takovém rozsahu, které by byly předpokladem pro objektivní zhodnocení zdravotního stavu. Soud současně závázal žalovanou povinností znovu o nároku rozhodnout, přičemž bude vycházet z právního názoru soudu, že u žalobce se jedná o invaliditu třetího stupně ode dne 20.5.2013, ode dne snížení stupně invalidity.

[15] Žalobce byl sice ve věci úspěšný, avšak nákladů řízení se u jednání soudu vzdal, proto bylo rozhodnuto tak, že žádnému z účastníků se náhrada nákladů řízení nepřiznává (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 18. března 2015

Za správnost vyhotovení:
Iva Charvátová

JUDr. Jana Záviská v. r.
samosoudkyně